

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 31. martā iesniedza Nejvyšší správní soud
(Čehijas Republika) – Kemwater ProChemie s. r. o./Odvolací finanční ředitelství**

(Lieta C-154/20)

(2020/C 209/24)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: Kemwater ProChemie s. r. o.

Atbildētāja: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvai 2006/112/EK ⁽¹⁾ atbilst situācija, kurā tiesību uz priekšnodokli samaksātā pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu izmantošana ir pakļauta nodokļu maksātāja pienākumam pierādīt, ka pakalpojumu, ko tas ir saņēmis ar nodokli apliekama darījuma ietvaros, ir sniedzis cits konkrēts nodokļa maksātājs?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai tad, ja nodokļa maksātājs neizpilda minēto pierādīšanas pienākumu, ir pieļaujams liegt nodokļa maksātājam tiesības atskaitīt priekšnodokli, lai arī nav pierādīts, ka šis nodokļa maksātājs zināja vai varēja zināt, ka iegādājoties precī vai saņemot pakalpojumu, tas piedalās krāpšanā nodokļu jomā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīvai 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 14. aprīlī – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-161/20)

(2020/C 209/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kalēda, W. Mölls)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja lūdz Tiesu:

- atcelt Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2020. gada 5. februāra dokumentā ietvertu Padomes lēmumu ⁽¹⁾, kurā ir atbalstīta vēršanās Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā (SJO) saistībā ar aprites cikla pamatnostādņu ieviešanu, lai noteiktu siltumnīcefekta gāzu emisijas ilgtspējīgu alternatīvo degvielu aprites ciklā no degvielas ieguves līdz uzpildes stacijām (*well-to-tank*), un kuru dalībvalstu un Komisijas vārdā Padomes prezidentūra ir paredzējusi nosūtīt SJO;
- saglabāt apstrīdētā lēmuma iedarbību;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas prasība atcelt tiesību aktu attiecas uz Pastāvīgo pārstāvju komitejas 2020. gada 5. februāra dokumentā ietvertu Padomes lēmumu, kurā ir atbalstīta vēršanās Starptautiskajā Jūrniecības organizācijā (SJO) saistībā ar aprites cikla pamatnostādņu ieviešanu, lai noteiktu siltumnīcefekta gāzu emisijas ilgtspējīgu alternatīvo degvielu aprites ciklā no degvielas ieguves līdz uzpildes stacijām (*well-to-tank*), un kuru dalībvalstu un Komisijas vārdā Padomes prezidentūra ir paredzējusi nosūtīt SJO.

Prasības pamatojumam Komisija izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, Komisija uzskata, ka ar Padomes lēmumu tiekot pārkāpta Savienības ekskluzīvā kompetence atbilstoši LESD 3. panta 2. punktam. Joma, uz kuru attiecas SGE ierosinājums, ietilpstot Savienības ekskluzīvajā kompetencē LESD 3. panta 2. punkta izpratnē, jo uz šo jomu lielā mērā attiecoties ES iekšējām situācijām piemērojamie kopīgie noteikumi Tiesas pastāvīgās judikatūras izpratnē.

Otrkārt, Komisija uzskata, ka ar Padomes lēmumu tiekot pārkāptas Komisijas institucionālās prerogātas atbilstoši LES 17. panta 1. punktam, jo vienīgi Komisija ir tiesīga rīkoties Savienības vārdā un nodrošināt Savienības ārējo pārstāvību.

(¹) Padomes 2020. gada 24. februāra dokuments ST 6287/20.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. aprīlī – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-169/20)

(2020/C 209/26)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. França un C. Perrin)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi

- Atzīt, ka reģistrācijas maksas aprēķina ietvaros neņemot vērā vides nodokļa komponenta vērtības samazināšanos tās vērtības aprēķinā, kas ir piemērojama lietotiem transportlīdzekļiem, kas ievesti Portugāles Republikas teritorijā un nopirkti citās dalībvalstīs, minētā dalībvalsts nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. pantā paredzētos pienākumus.
- Piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgajos Portugāles tiesību aktos esot ieviesta diskriminācija starp nodokli, kas ir jāmaksā par importētu transportlīdzekli, un nodokli, kas jāmaksā par līdzīgu valstī pirktu transportlīdzekli. Spēkā esošie aprēķina noteikumi un metode izraisa to, ka nodoklis par importēto transportlīdzekli gandrīz vienmēr būs augstāks.

Šī situācija ir vēl jo satraucošāka, jo tā esot pretrunā Tiesas pastāvīgajai judikatūrai: attiecībā uz Portugāles tiesību aktiem par tā nodokļa aprēķinu, kurš piemērojams lietotiem transportlīdzekļiem, kuri ir pirkti citās dalībvalstīs, jau iepriekš ir celtas prasības sakarā ar pienākumu neizpildi un ir pasludināti vairāki Tiesas spriedumi.

Portugāles tiesību aktos netiekot garantēts, ka no citām dalībvalstīm ievestiem lietotiem transportlīdzekļiem tiek piemērots nodoklis, kas nepārsniedz to, kurš ir jāmaksā par līdzīgiem valstī pirktiem lietotiem transportlīdzekļiem. Tas varētu būt izskaidrojams ar to, ka 2016. gadā izdarīto grozījumu tiesību aktos rezultātā vides nodokļa komponents, kas izmantots, lai aprēķinātu lietota transportlīdzekļa vērtību, nav ticis piemērots, ņemot vērā nolietojumu.